

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ว่าด้วยประมวลจริยธรรมผู้บริหารและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่
พ.ศ. ๒๕๖๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับว่าด้วยประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ให้มีความเหมาะสมสอดคล้องตามมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติมาตรฐานทางจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๑๗ และมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๖๖ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๖๖ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมผู้บริหารและปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๖”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการแก้ไขเพิ่มเติมประมวลจริยธรรมผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๖๖

“หัวหน้าส่วนงาน” หมายความว่า หัวหน้าส่วนงานของส่วนงานตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนงานวิชาการภายในด้วย

“ผู้บริหาร” หมายความว่า อธิการบดี รองอธิการบดี ผู้ช่วยอธิการบดี หัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานของส่วนงานตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ พ.ศ. ๒๕๕๑ หัวหน้าส่วนงานและรองหัวหน้าส่วนงานวิชาการภายใน ผู้ช่วยคณบดี หัวหน้าภาควิชา ผู้อำนวยการกองและเลขานุการส่วนงาน หรือตำแหน่งอื่นที่เทียบเท่า

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการและลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“คณาจารย์” หมายความว่า อาจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ ศาสตราจารย์ และให้หมายความรวมถึงผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนด้วย

“ผู้เรียน” หมายความว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และบุคคลที่ได้ลงทะเบียนในระบบการศึกษาตลอดชีวิต

“จริยธรรม” หมายความว่า แนวทาง ข้อประพฤติปฏิบัติและความประพฤติของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยพึงมีพึงปฏิบัติ เพื่อรักษาและส่งเสริมเกียรติคุณ ชื่อเสียงและมาตรฐานการปฏิบัติอย่างมีคุณธรรมของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ ในกรณีที่มีปัญหาในทางปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีนำเสนอคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่วินิจฉัยชี้ขาด

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่เป็นสาธารณสมบัติมีเป้าหมายในการจัดบริการสาธารณะทางการศึกษา การวิจัยค้นคว้าทางวิชาการ นวัตกรรม โดยมีสภามหาวิทยาลัย ทำหน้าที่กำหนดและกำกับทิศทาง และนโยบาย ดูแลการบริหารจัดการให้เป็นไปตามทิศทาง นโยบาย และพันธกิจของมหาวิทยาลัยตามหลักธรรมาภิบาล

สภามหาวิทยาลัยต้องรับผิดชอบต่อประชาชน สังคม และประเทศชาติ มีคุณธรรมในการปฏิบัติหน้าที่ และปฏิบัติตามกฎหมาย

ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ในการบริหารจัดการและปฏิบัติงานตามกฎหมายของมหาวิทยาลัย นโยบายสภามหาวิทยาลัย และพันธกิจของมหาวิทยาลัยตามหลักธรรมาภิบาล และอย่างมีคุณธรรม

ข้อ ๗ มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย

(๑) การยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขในการปฏิบัติหน้าที่

(๒) มีความซื่อสัตย์ สุจริต มีจิตสำนึกที่ดี และรับผิดชอบต่อหน้าที่

(๓) มีความกล้าตัดสินใจและกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) คิดคำนึงถึงประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้อง และมีจิตสาธารณะ

(๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติ

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

หมวด ๒

จริยธรรมของผู้บริหาร

ข้อ ๘ ผู้บริหารจะต้องรักษาจริยธรรมตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้และหมวด ๔ โดยเคร่งครัด
อยู่เสมอ

ข้อ ๙ ผู้บริหารต้องเป็นแบบอย่างหรือเป็นผู้นำในการปฏิบัติตนอยู่ในกรอบค่านิยม คุณธรรม จริยธรรมของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ ผู้บริหารต้องมีความยุติธรรมและเคารพสิทธิในการกระทำหรือแสดงความคิดเห็นของ ผู้ใต้บังคับบัญชาในทางที่เหมาะสม

ข้อ ๑๑ ผู้บริหารต้องรักษาเสรีภาพทางวิชาการอย่างมีความรับผิดชอบ

ข้อ ๑๒ ผู้บริหารต้องบริหารจัดการด้วยความรับผิดชอบ

ข้อ ๑๓ ผู้บริหารต้องปกป้อง รักษา ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๔ ผู้บริหารต้องบริหารจัดการข้อมูล และความลับของมหาวิทยาลัยด้วยความรอบคอบ

ข้อ ๑๕ ผู้บริหารต้องหลีกเลี่ยงการกระทำในเรื่องของผลประโยชน์ขัดแย้งหรือผลประโยชน์ทับซ้อน กับมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ ผู้บริหารต้องควบคุมให้มีการจัดหาพัสดุที่โปร่งใส

ข้อ ๑๗ ผู้บริหารต้องส่งเสริม พัฒนา ให้เกิดความปลอดภัยในสถานที่ทำงาน และถูกหลัก อาชีวอนามัย

ข้อ ๑๘ ผู้บริหารต้องมีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมโดยรวม

ข้อ ๑๙ ผู้บริหารมีหน้าที่กำกับดูแลให้ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และผู้เรียนในสังกัด มหาวิทยาลัยปฏิบัติตามข้อกำหนดจริยธรรม

หมวด ๓

จริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานสายวิชาการ

ข้อ ๒๐ ผู้ปฏิบัติงานสายวิชาการ จะต้องรักษาจริยธรรมตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้และหมวด ๔ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๑

จริยธรรมคณาจารย์

ข้อ ๒๑ คณาจารย์ต้องประพฤติปฏิบัติตนอย่างมีจริยธรรมให้เป็นผู้สมควรแก่การยกย่อง เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียนและประชาชน และรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๒ คณาจารย์ต้องอุทิศตนเพื่อผู้เรียน และการศึกษา

ข้อ ๒๓ คณาจารย์ต้องถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนและเพื่อนร่วมงานโดยไม่ ปิดบัง

ข้อ ๒๔ คณาจารย์ต้องสอนและอบรมผู้เรียนให้ถูกต้องตามกฎหมาย และศีลธรรมอันดี ของสังคม โดยยึดถือหลักการความรู้คู่คุณธรรม

ข้อ ๒๕ คณาจารย์ต้องมีคุณธรรม จริยธรรม มีความเมตตากรุณา มีความยุติธรรมต่อผู้เรียน

ข้อ ๒๖ คณาจารย์ต้องรักษาความสัมพันธ์กับผู้เรียนอย่างกัลยาณมิตร เป็นผู้ประสิทธิประสาท สรรพวิชาและเป็นที่พึ่งแก่ผู้เรียน ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนมีความก้าวหน้าทางวิชาการอยู่เสมอ และต้อง ไม่กระทำการใด ๆ ที่เป็นการล่วงละเมิดทางเพศ ล่วงเกิน คุกคาม หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้เรียน

ข้อ ๒๗ คณาจารย์ต้องเป็นผู้มีความคิดริเริ่ม มีความกระตือรือร้น ในการแสวงหาความรู้ ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อนำมาใช้ในการพัฒนาปรับปรุงการสอนให้ดียิ่งขึ้น

ข้อ ๒๘ คณาจารย์ต้องปฏิบัติงาน โดยใช้เสรีภาพทางวิชาการในทางที่สุจริต

ข้อ ๒๙ คณาจารย์ต้องรับใช้สังคมด้วยการสร้างผลงานทางวิชาการที่มีคุณภาพ และได้มาตรฐาน

ส่วนที่ ๒ จริยธรรมผู้วิจัย

ข้อ ๓๐ ผู้วิจัยต้องปฏิบัติหน้าที่วิจัยอย่างมีจริยธรรมผู้วิจัย

ข้อ ๓๑ ผู้วิจัยต้องมีความซื่อสัตย์ต่อตนเอง ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน ไม่ลอกเลียนงานของผู้อื่นหรือของตนเองโดยไม่ปฏิบัติตามจริยธรรมทางวิชาการที่ดี หรือนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นผลงานของตนโดยมิชอบ หรือกระทำการใดๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งผลงานอย่างไร้จริยธรรม

ข้อ ๓๒ ผู้วิจัยต้องให้เกียรติและอ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่นำมาใช้ในงานวิจัย ตลอดจนต้องชื่อตรงต่อการแสวงหาทุนวิจัย และมีความเป็นธรรมเกี่ยวกับผลประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

ข้อ ๓๓ ผู้วิจัยต้องมีพื้นฐานความรู้ในสาขาวิชาการที่ทำวิจัยอย่างเพียงพอและมีความรู้ความชำนาญ หรือมีประสบการณ์เกี่ยวเนื่องกับเรื่องที่ทำวิจัย และดำเนินการวิจัยโดยตั้งอยู่บนจรรยาบรรณและจริยธรรมของการวิจัยที่ดี เพื่อนำไปสู่งานวิจัยที่มีคุณภาพ และเพื่อป้องกันปัญหาการวิเคราะห์ การตีความ หรือการสรุปที่ผิดพลาด อันอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่องานวิจัย

ข้อ ๓๔ ผู้วิจัยต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบระมัดระวัง และเที่ยงตรงในการทำวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคน สัตว์ พืช ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม มีจิตสำนึกและปณิธานที่จะอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม

ข้อ ๓๕ ผู้วิจัยต้องอธิบายจุดมุ่งหมายของการวิจัยแก่บุคคลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่หลอกลวงหรือบีบบังคับ และไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ไม่หวังผลประโยชน์ทางวิชาการจนละเลยและขาดความเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์

ข้อ ๓๖ ผู้วิจัยต้องมีอิสระทางความคิด ต้องตระหนักว่าอคติส่วนตัวหรือความลำเอียงทางวิชาการ อาจส่งผลให้มีการบิดเบือนข้อมูลและข้อค้นพบทางวิชาการ อันเป็นเหตุให้เกิดผลเสียหายต่องานวิจัย

ข้อ ๓๗ ผู้วิจัยต้องเผยแพร่ผลงานวิจัยเพื่อประโยชน์ทางวิชาการและสังคม ไม่ขยายผลข้อค้นพบจนเกินความเป็นจริง และไม่ใช้ผลงานวิจัยไปในทางมิชอบ

ข้อ ๓๘ ผู้วิจัยต้องพร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูลและขั้นตอนการวิจัย ยอมรับฟังความคิดเห็น และเหตุผลทางวิชาการของผู้อื่น และพร้อมที่จะปรับปรุงแก้ไขงานวิจัยของตนให้ถูกต้อง

ข้อ ๓๙ ผู้วิจัยต้องมีจิตสำนึกที่จะอุทิศกำลังสติปัญญาในการทำวิจัยเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อความเจริญและประโยชน์สุขของสังคมและมวลมนุษยชาติ

หมวด ๔ จริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย จะต้องรักษาจริยธรรมตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ทั้งส่วนที่ ๑ ถึงส่วนที่ ๔ โดยเคร่งครัดอยู่เสมอ

ส่วนที่ ๑ จริยธรรมต่อตนเอง วิชาชีพ และการปฏิบัติงาน

ข้อ ๔๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องยึดมั่นในคุณธรรมและจริยธรรม เป็นผู้ที่มีศีลธรรมอันดี และประพฤติตน ให้เหมาะสมกับการเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยและตำแหน่งที่ดำรงอยู่

ข้อ ๔๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่โดยยึดหลักวิชาอย่างตรงไปตรงมา ด้วยความถูกต้องตามกฎหมายและตามทำนองคลองธรรม ซื่อสัตย์ สุจริต โปร่งใสและตรวจสอบได้ รับผิดชอบต่อหน้าที่ ไม่แสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่มิใช่เป็นการแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ มีจิตสำนึกที่ดี ต่อชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติและส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน ไม่กระทำการอันมีลักษณะเป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม พร้อม อุทิศเวลา แรงกาย และสติปัญญาเพื่อสาธารณะประโยชน์ในการทำกิจกรรมหรือสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่น หรือสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน

ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจริยธรรมวิชาชีพกำหนดไว้ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยจะต้องยึดมั่น ในหลักจรรยาบรรณของวิชาชีพและปฏิบัติตามจริยธรรมวิชาชีพนั้นด้วย

ข้อ ๔๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องยับยั้ง และกล้าตัดสินใจทำในสิ่งที่ถูกต้อง ชอบธรรม โดยยึดมั่นในหลักการและถือปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ปราศจากอคติ กล้าแสดงความคิดเห็นหรือ คัดค้านในสิ่งที่ไม่ถูกต้องโดยไม่ยอมโอนอ่อนผ่อนตามอิทธิพลใด ๆ เพื่อรักษาประโยชน์หรือสถานภาพของตน มีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และทักษะ ในการทำงานเพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลยิ่งขึ้น

ข้อ ๔๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องยึดมั่น ส่งเสริม สนับสนุน และพิทักษ์รักษาไว้ซึ่ง สถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมี พระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ด้วยการแสดงออกถึงความภูมิใจในชาติ รักษาผลประโยชน์และชื่อเสียงของ ประเทศชาติ ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย หลักคำสอนของศาสนาที่ตนนับถือ และปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และแบบธรรมเนียม ของมหาวิทยาลัยและทางราชการ

ส่วนที่ ๒ จริยธรรมต่อหน่วยงาน

ข้อ ๔๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องยึดมั่นในปณิธานของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๔๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความสุจริต เสมอภาค ปราศจากอคติ และผลประโยชน์ทับซ้อน

ข้อ ๔๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถด้วยความอุตสาหะ เสียสละ รอบคอบ ถูกต้อง รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร สมเหตุสมผล ทุ่มเทศดีปัญญาความรู้ความสามารถ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตบัณฑิต การวิจัย การสร้างสรรค์และพัฒนานวัตกรรม การให้บริการทางวิชาการ และทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สร้างโอกาสในการเข้าถึงการบริการการศึกษาและการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิตโดยทั่วถึงและเท่าเทียมรักษาคุณภาพและมาตรฐานแห่งวิชาชีพ คำนึงถึงประโยชน์และความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรของรัฐ นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาประยุกต์ใช้ในงานเพื่อให้ก้าวทันสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก

ข้อ ๔๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาราชการให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย และทางราชการอย่างเต็มที่

ข้อ ๔๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยและทางราชการอย่างประหยัด คุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง

ส่วนที่ ๓

จริยธรรมต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน

ข้อ ๕๐ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือกลุ่มงานของตน ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การช่วยทำงาน และการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะ ในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย

ข้อ ๕๑ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา ต้องดูแลเอาใจใส่ผู้ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญ กำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ต้องทำตามทำนองคลองธรรม

ข้อ ๕๒ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคีในหมู่คณะ ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อพัฒนากิจการต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัย และมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ

ข้อ ๕๓ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติต่อผู้ร่วมงานตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ มีมนุษยสัมพันธ์ และมีความสัมพันธ์ที่ดี

ข้อ ๕๔ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องส่งเสริมให้ผู้ร่วมงานเพื่อนผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ปฏิบัติตามจริยธรรมของผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๔

จริยธรรมต่อผู้เรียน ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม

ข้อ ๕๕ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องให้บริการแก่ผู้เรียน ผู้รับบริการ และประชาชนอย่างเต็มกำลังความสามารถ ด้วยความรวดเร็ว เป็นธรรม มีอัธยาศัย เอื้อเฟื้อ มีน้ำใจ ใช้กิริยาวาจาที่สุภาพ อ่อนโยน เที่ยงธรรมและเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรมโดยใช้ความรู้สึกรู้สึกหรือความสัมพันธ์ส่วนตัว หรือเหตุผลของความแตกต่างทางเชื้อชาติ ศาสนา เพศ เพศสภาพ อายุ สภาพทางกาย สถานะทางเศรษฐกิจ

สังคม การศึกษาอบรม หรือการแสดงความคิดเห็นอันไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญและกฎหมาย ไม่แสดงกิริยา วาจา หรืออาการ ไม่ว่าทางตรง ทางอ้อม หรือด้วยวิธีอื่นใด ที่เป็นการเหยียดหยาม ล้อเลียน ประชดประชัน หรือดูแคลนผู้อื่น อีกทั้งพึงระมัดระวังไม่ให้ผู้เรียน ผู้รับบริการ ประชาชน หรือผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเกิดความรู้สึกว่าตนได้รับการปฏิบัติที่ด้อยกว่าบุคคลอื่นด้วย และต้องรักษาความเป็นกลางทางการเมือง เมื่อเห็นว่าเรื่องใดไม่สามารถปฏิบัติได้หรือไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผล หรือแนะนำให้ผู้เรียน ผู้รับบริการ และประชาชนที่ติดต่อหน่วยงาน หรือบุคคล ซึ่งตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ต่อไป

ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้เรียน ผู้รับบริการ และประชาชน อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้เรียน ผู้รับบริการ และประชาชน อย่างถูกต้อง ครบถ้วน และไม่บิดเบือนข้อเท็จจริง

ข้อ ๕๖ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องเป็นแบบอย่างที่ดีและรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ดำรงตนให้เป็นที่ยอมรับและเชื่อถือศรัทธาของประชาชน รักษาวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร หมั่นฝึกฝนพัฒนาศักยภาพของตนให้มีความรอบรู้ในวิชาการและวิชาชีพหลักเลี้ยงกระทำการใด ๆ อันนำมาซึ่งเหตุทำให้เสื่อมเสียชื่อเสียงหรือเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่และทางราชการ และปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีด้วยการเคารพกฎหมายและมีวินัย

ข้อ ๕๗ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องละเว้นการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ซึ่งมีมูลค่าเกินปกติวิสัยที่วิญญูชนจะให้กับโดยเสน่หาจากผู้เรียน ผู้รับบริการ ประชาชน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณีต่อไป

ข้อ ๕๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องรักษาความลับของผู้เรียน ผู้รับบริการ และประชาชน

ข้อ ๕๙ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องรักษาความสัมพันธ์กับเพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา ผู้เรียน ผู้รับบริการ ประชาชน อย่างกัลยาณมิตร และต้องไม่กระทำการล่วงเกิน คุกคาม หรือก่อความเดือดร้อนรำคาญ หรือเพื่อสนองความต้องการทางเพศ

หมวด ๕

การกระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖๐ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่กระทำผิดจริยธรรมอย่างร้ายแรงในหมวดนี้ ถือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖๑ ผู้มีหน้าที่สอนกระทำการสอนหรืออบรมผู้เรียนเพื่อให้กระทำการที่รู้อยู่ว่าผิดกฎหมาย หรือฝ่าฝืนศีลธรรมอันดีของประชาชนอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖๒ การประพฤติดิจจรยาบรรณของวิชาชีพ ที่คณะกรรมการตามวิชาชีพนั้นได้สั่งลงโทษในชั้นความผิดอย่างร้ายแรง

ข้อ ๖๓ การปลอมแปลงข้อมูลหรือสร้างข้อมูลอันเป็นเท็จในผลงานทางวิชาการ คัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อื่นโดยไม่อ้างอิงแหล่งที่มา หรือการนำผลงานทางวิชาการของผู้อื่นมาเป็นผลงานทางวิชาการของตนโดยมิชอบ ตลอดจนการได้มาซึ่งผลงานโดยมิชอบด้วยวิธีอื่น

ข้อ ๖๔ การเรียก รับ หรือยอมจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากผู้เรียน ผู้รับบริการ หรือประชาชนเพื่อกระทำหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ข้อ ๖๕ การเปิดเผยความลับของผู้เรียน ผู้รับบริการ หรือประชาชน ที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่หรือจากความไว้วางใจโดยมิชอบ ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้เรียน ผู้รับบริการ หรือประชาชน

ข้อ ๖๖ การกระทำล่วงละเมิดทางเพศกับนักศึกษา หรือมีความสัมพันธ์ทางเพศกับนักศึกษา ซึ่งมีไข่มุกรสมของตน

หมวด ๖

กลไกและระบบการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ส่วนที่ ๑

องค์กรคุ้มครองจริยธรรม

ข้อ ๖๗ ให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ (กธจ.) ตามข้อบังคับ ว่าด้วยคณะกรรมการธรรมาภิบาลและจริยธรรมมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เป็นองค์กรคุ้มครองจริยธรรมตามข้อบังคับนี้

ส่วนที่ ๒

โทษทางจริยธรรม

ข้อ ๖๘ โทษทางจริยธรรมตามข้อบังคับนี้ มีดังนี้

- (๑) ว่ากล่าวตักเตือน หรือ
- (๒) สั่งให้ได้รับการพัฒนา หรือ
- (๓) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ส่วนที่ ๓

ระบบการบังคับใช้ประมวลจริยธรรม

ข้อ ๖๙ เมื่อมีกรณีเป็นที่สงสัย หรือมีการร้องเรียนหรือ กล่าวหาเป็นหนังสือ หรือมีกรณีเป็นที่สงสัย ว่าผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำผิดจริยธรรมให้หัวหน้าส่วนงานดำเนินการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงหรือหลักฐานเบื้องต้นให้เพียงพอที่จะดำเนินการพิจารณาตามสมควรเสนอต่ออธิการบดีโดยผ่านกองกฎหมายเพื่อพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนหรือกล่าวหา นั้น ทั้งนี้ ภายในเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับเรื่อง

เมื่อได้รับเรื่องตามข้อวรรคหนึ่งแล้ว ให้กองกฎหมายพิจารณาให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนหรือกล่าวหาดังกล่าวในเบื้องต้นและรายงานต่ออธิการบดีเพื่อพิจารณาและมีข้อสั่งการเกี่ยวกับการดำเนิน

กระบวนการทางจริยธรรมภายในสามสัปดาห์ นับแต่ได้รับรายงาน ทั้งนี้ ให้แจ้งหรือมีการตอบกลับผู้ร้องทราบโดยเร็ว

ในกรณีที่อธิการบดีถูกร้องเรียนหรือกล่าวหาตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการหรือผู้ที่คณะกรรมการมอบหมายดำเนินการแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงหรือหลักฐานเบื้องต้นให้เพียงพอที่จะดำเนินการพิจารณาตามสมควรเสนอต่อนายกสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนนั้นภายในสามสัปดาห์นับแต่ได้รับรายงาน ทั้งนี้ ให้แจ้งหรือมีการตอบกลับผู้ร้องทราบโดยเร็ว

ข้อ ๗๐ กรณีตามข้อ ๖๙ เมื่อผลการพิจารณาปรากฏว่ามีการกระทำผิดทางจริยธรรมให้อธิการบดี หรือนายกสภามหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณีสั่งลงโทษทางจริยธรรมโดยว่ากล่าวตักเตือน หรือสั่งให้ได้รับการพัฒนา หรือสั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

การลงโทษตามวรรคหนึ่ง ต้องคำนึงถึงสภาพและความร้ายแรงของความผิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ตามความเหมาะสม

ในกรณีที่เห็นว่าข้อเท็จจริงหรือหลักฐานที่ใช้ประกอบการพิจารณายังไม่เพียงพอ อาจมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดเพื่อแสวงหาและรวบรวมข้อเท็จจริงหรือหลักฐานเพิ่มเติมประกอบการพิจารณา

ข้อ ๗๑ ในกรณีที่อธิการบดีหรือนายกสภามหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณีพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดจริยธรรมที่เป็นความผิดทางวินัยด้วย ให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป โดยให้ส่งสำนวนการพิจารณาจริยธรรมให้คณะกรรมการสอบสวนวินัย และให้ถือว่าสำนวนดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัยด้วย

ข้อ ๗๒ เมื่อมีการดำเนินการตามข้อ ๗๐ แล้ว ให้กองบริหารงานบุคคลบันทึกพฤติกรรมการกระทำผิดทางจริยธรรมเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในทะเบียนประวัติ เพื่อประกอบการดำเนินการตามมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลต่อไป

ข้อ ๗๓ เมื่ออธิการบดีหรือนายกสภามหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณีได้ดำเนินการทางจริยธรรมกับผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยในเรื่องใดแล้ว ให้รายงานคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และรายงานสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบต่อไป

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาแล้วเห็นว่า การสั่งลงโทษหรือดำเนินการทางจริยธรรมของอธิการบดีหรือนายกสภามหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณีไม่เหมาะสม จะสั่งให้อธิการบดีหรือนายกสภามหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี ทบทวนการดำเนินการและสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมต่อไปก็ได้

กรณีตามข้อ ๗๓ วรรคสอง หากอธิการบดีหรือนายกสภามหาวิทยาลัยแล้วแต่กรณี ไม่ดำเนินการตามข้อพิจารณาของคณะกรรมการ หรือดำเนินการแล้วและคณะกรรมการเห็นว่ายังไม่เหมาะสม ให้คณะกรรมการมีคำสั่งอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อแก้ไขหรือสั่งการใหม่ให้ถูกต้องเหมาะสมได้ตามที่เห็นสมควร

ให้กองกฎหมายดำเนินการรวบรวมกรณีผู้บริหารหรือผู้ปฏิบัติงานถูกลงโทษทางจริยธรรมแล้วเสนอต่อมหาวิทยาลัยเพื่อรายงานต่อคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) และเปิดเผยรายงานการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) กำหนด

ส่วนที่ ๔ การคุ้มครองผู้ร้องและการกันเป็นพยาน

ข้อ ๗๔ การร้องเรียนหรือกล่าวหาเกี่ยวกับการกระทำผิดจริยธรรม ให้ถือเป็นความลับ และปกปิดชื่อ ที่อยู่ และรายละเอียดที่ระบุตัวตนของผู้ร้อง และผู้เกี่ยวข้อง

กรณีผู้ร้องเรียนหรือกล่าวหาหรือผู้ให้ข้อมูลเป็นผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ให้ถือว่าการให้ข้อมูล แจ้งเบาะแส การเป็นพยาน หรือการส่งเอกสารหลักฐาน เป็นการปฏิบัติหน้าที่

เมื่อมีผู้ร้องขอการคุ้มครองช่วยเหลือพยานต่อคณะกรรมการ หรือกรณีที่ผู้บังคับบัญชา เห็นว่าสมควรจัดให้มีมาตรการคุ้มครองช่วยเหลือพยานแก่ ผู้กล่าวหา ผู้เสียหาย ผู้ทำคำร้อง ผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ ผู้ให้ถ้อยคำ หรือผู้ที่แจ้งเบาะแสหรือข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางจริยธรรม ให้คณะกรรมการหรือผู้บังคับบัญชาแล้วแต่กรณี พิจารณาจัดให้มีการคุ้มครองพยานเพื่อมิให้ถูกกลั่นแกล้ง ช่มชู้ หรือถูกกระทำโดยไม่เป็นธรรมตามสมควรแก่กรณี

ส่วนที่ ๕ การอุทธรณ์

ข้อ ๗๕ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์การลงโทษทางจริยธรรมมหาวิทยาลัย โดยให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการอุทธรณ์การลงโทษทางจริยธรรมมหาวิทยาลัย

หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์การลงโทษทางจริยธรรม และวิธีการพิจารณาอุทธรณ์การลงโทษทางจริยธรรม ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มาบังคับใช้โดยอนุโลม

ข้อ ๗๖ ผู้บริหารและผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยที่ถูกสั่งลงโทษทางจริยธรรม มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์การลงโทษทางจริยธรรมมหาวิทยาลัย ได้ภายในสามสิบวัน นับแต่วันได้รับแจ้งคำสั่ง

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๗๗ ในกรณีที่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยถูกร้องเรียนหรือกล่าวหาว่ากระทำผิดจริยธรรม หรืออยู่ในระหว่างถูกดำเนินการทางจริยธรรมอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ดำเนินการและสั่งลงโทษทางจริยธรรมกับผู้นั้น ตามข้อบังคับที่ใช้บังคับอยู่ขณะนั้นต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖

สำเนาถูกต้อง

(นายเกรียงไกร ไชยโส)

สม วัฒนชัย

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณเกษม วัฒนชัย)

นายกสภามหาวิทยาลัยเชียงใหม่